

Syrjäytymisvaarassa olevien päihderiippuvaisten nuorten vastuullisen elämän vahvistaminen

Yhteistyökumppani: Armon majatalo- House of Grace (entinen Viiden Tuulen Majatalo)

Hankkeen kuvaus lyhyesti:

Lähetysseura aloitti vuonna 1993 Taiwanissa miesten huumevieroitustyön. Työ alkoi Viiden Tuulen kylässä sijaitsevassa kirkon pappilassa saaden siitä nimensä, Viiden tuulen majatalo.

Tänä päivänä Armon majatalo, ”The House of Grace”- nimikkeen alla toimii neljä keskusta etelä-Taiwanissa. Betel-koti palvelee miespuolisia huumeiden ja päihteiden käyttäjiä, Penuel-koti palvelee juuri vankilasta vapautuneita päihteidenkäyttäjiä ja Dorcas-keskus naispuolisia huumeiden ja päihteiden käyttäjiä. Adam- koti auttaa nuoria, jotka tarvitsevat vaikeiden kotilosuhteiden takia turvakotia tai ovat henkilökohtaisten ongelmien kautta vaarassa syrjäytyä.

Tämän lisäksi Etelä-Taiwanin hallinnollinen keskus kouluttaa työntekijöitä, järjestää kampanjoita ja antaa neuvontapalveluja. Hiljattain Pohjois-Taiwanille on avattu niin ikään päihteidenkäyttäjien perheneuvontaan erikoistunut keskus.

Keskusten työ on vierellä kulkemista ja avun tarpeessa olevan kokonaisvaltaista auttamista kristillisen rakkauden pohjalta. Elokuussa 2012 työssä alkoi uusi vaihe, kun johtajana aloitti Lee Kuo-Yang (Li Guo Yang), joka on itse ollut vieroituksessa majatalossa 1990-luvun puolivälissä. Keskustoimiston henkilökunta suunnittelee ja toteuttaa huumeiden ja päihteidenvastaista valistustyötä ja vastaa varainhankinnasta. Merkittävin tulon lähde ovat paikalliset varainkeruutulot (n. 60 %). Paikallisseurakuntien työntekijöiden ja vapaaehtoisten panos on merkittävä. Lähetysseuran tuki on nykyisellään n. 8 % kokonaisbudjetista.

Toiminta ja tulokset raportointiaikana 1-12/2018:

Armon majatalon neljä keskusta ovat palvelleet huumeiden käyttäjiä sekä heidän perheitään. Neljässä kodissa on ollut yhteensä 181 asukasta vuoden aikana. Betel-kodissa on ollut 25 miestä, Penuel kodissa samoin 25 miestä. Dorcas-kodissa on ollut 12 naista ja Yadang- nuortenkodissa 22 nuorta. Vieroituskodeissa vieroitusaika on jaettu jaksoihin. Kolme ensimmäistä kuukautta ovat ensimmäinen jakso, ja silloin onnistumisprosentti oli kuluneena vuonna 75%. Eli niistä jotka tulivat vieroitukseen 75% olivat tuon ensimmäiset kolme kuukautta. Toinen jakso on kuukaudet 3-6 ja siinä prosentti oli 63%.

Vuoden aikana Armonmajataloon tuli 267 puhelua, joissa kyseltiin vieroitukseen tulemisen mahdollisuudesta. Niistä 69 johti tulohaastatteluun ja 41 huumeiden käyttäjää tuli uutena vieroitukseen vuoden 2018 aikana.

Vieroituksen aikana asukkaille järjestetään erilaista kuntoutusta ja koulutusta.

Fyysiseen hyvinvointiin liittyvää koulutusta oli yhteensä 156 tuntia.

Psyykkiseen kuntoutukseen käytettiin 232 tuntia. Hengelliseen hyvinvointiin ja sielunhoitoon 1095 tuntia ja ihmissuhdekoulutuksiin 955 tuntia.

Lisäksi asukkaat osallistuvat erilaisiin kodin töihin. Näitä ovat nahkatyöt, joita tuotteita sitten myydään toiminnan rahoittamiseksi. Puutarhatyöt, keittiötyöt sekä erilaiset korjaustyöt ovat muita töitä, joihin asukkaat osallistuvat.

VIELÄ YKSI MAHDOLLISUUS

Ah-wen on nuori mies, joka etsi itseään usein vääristä paikoista. Hän kävi armeijan, kuten kaikki taiwanilaiset nuoret miehet käyvät. Hän alkoi käyttämään huumeita ja hankki niitä varten rahaa keinolla millä hyvänsä. Hän joutui vankilaan useamman kerran. Kolmannen vankilareissun jälkeen, ollessaan ehdonalaisella hän jäi kiinni huumeidenkäytöstä. Hänen valvojansa keskusteli hänen kanssaan ja ehdotti, että hän menisi vieroitukseen. Valvoja oli valmis antamaan anteeksi tämän retkahduksen, jos hän lähtisi vieroitushoitoon.

Niinpä Ah-Wen päätyi Betel-kotiin huumeidenvieroitukseen. Ah-wen halusi päästä eroon huumeista, mutta toisaalta hän oli koukussa niiden antamaan hetkelliseen hyvään oloon. Hän kuitenkin ymmärsi, että hänelle annettiin tässä vielä yksi mahdollisuus ja hän tarttui siihen.

Armon majatalossa hän kuntoutui fyysisesti, psyykkisesti ja henkisesti, mutta ellei hän olisi oppinut tuntemaan Jeesusta ja saanut uskosta uutta toivoa, muutos ei olisi ollut pysyvää.

Erään kerran oli oikeudessa kuuleminen ja Armonkoti erityisesti valmensi Ah-weniä kertomaan siellä oman tarinansa. Ah-wen ei ollut puhuja tyyppiä. Häntä jännitti kovasti, hikoilutti ja puhe kangersi, mutta hän sai kerrottua oman tarinansa. Ihme oli, että sen jälkeen oikeudesta soitettiin ja haluttiin esittää, että he haluaisivat tehdä Armonkodin kanssa jatkossa enemmän yhteistyötä, jotta yhä useammat huumeiden käyttäjät voisivat saada avun Armonkodin kautta.

Terveiset ja kiitokset tukijoille:

Armonmajatalo on kiitollinen Suomen Lähetysseuralle ja suomalaisille tukijoille, ensinnäkin siitä että huumevieroitustyö aikoinaan aloitettiin ja että se tänä päivänä saa edelleen jatkoa.